

మహాశయులారా..!

దైవ ప్రవక్త (స) జీవిత చరిత్ర, ఆయన వ్యక్తిత్వ గుణవిశేషాలు మీ ముందు క్లుప్తంగా వివరించబడతాయి. శ్రద్ధగా వినండి - మనసులో పదిలపరచుకోండి. గ్రహించిన దాని ప్రకారంగా ఆచరించడానికి ప్రయత్నించండి. దైవప్రవక్త (స) పట్ల సినైన ప్రేమను, విధేయతను చాటుకోండి.

హజ్రత్ అనస్ (రజి) ఇలా అన్నారు: నేను పది సంవత్సరాలు దైవప్రవక్త (స) సేవలో ఉన్నాను. ఎప్పుడుకూడా ఆయన నాపై విసుక్కోలేదు. ఈ పని ఎందుకు చేయలేదు అనికూడా. మందలించలేదు.

దైవ ప్రవక్త (స) తమ సేవకుల పట్ల ఎప్పుడు కూడా ఆగ్రహం చెందలేదు. ఎవరికి రవ్వంత కూడా బాధ కలిగించలేదు. ఆయన వ్యక్తిత్వం ఉత్తమ నైతికతకు నిలువెత్తు సాక్ష్యం. తమ వద్ద పని చేసే వారి పట్ల కఠినంగా వ్యవహరించేవారుకాదు. ప్రియ ప్రవక్త (స) జీవితం నుండి గుణపాఠం నేర్చుకోవాలి. సేవకుల పట్ల మృదువుగా సహృదయంతో ప్రవర్తించాలి. వారిని దూషించకూడదు, మందలించకూడదు. పని వారి పట్ల కరకుగా ఉంటూ వారిని బాధిస్తూ తిడుతూ కొడుతూ ఓ వైపు “మేము దైవ ప్రవక్త (స) అనుచరులం, విధేయులం” అని చెప్పుకోవటంలో అర్థం లేదు. అలాంటి వారు దైవ ప్రవక్త (స) ప్రేమలో అసత్యవాదులు.

అబూహరైరా (రజి) కథనం ప్రకారం “ముష్లికులను శపించండి” అని దైవ ప్రవక్త (స)ను ప్రజలు కోరారు అప్పుడు ఆయన ఇలా అన్నారు, “నేను శపించే వాణ్ణిగా చేసి పంపబడలేదు, నిస్సందేహంగా నేను కారుణ్యంగా చేసి పంపబడ్డాను.” (సహీహ్ ముస్లిం)

ఖుర్ఆన్ గ్రంథంలో అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَمَا يَسْتَفِزُّكَ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ

(ఓ ముహమ్మద్!) మేము నిన్ను సమస్త లోకవాసుల కోసం కారుణ్యంగా చేసి పంపాము. (అల్ అంబియా 21 : 107)

ప్రియసోదరులారా..!

మన దైవప్రవక్త (స) వారి ఈ విశిష్ట గుణగుణాలు మనందరికి ఆదర్శప్రాయం.

మనం ముస్లింలము కూడా పరస్పరం ప్రేమగా, దయాద్రుతతో ఉంటూ, ముస్లిమేతర సోదరుల పట్ల సత్ప్రవర్తనతో వారి హృదయాలను గెలిస్తే అప్పుడు మనం దైవ ప్రవక్త (స) ప్రియులం, విధేయులం అనే వాదన అక్షర రూపం దాలుస్తుంది. కాని చాలా బాధాకర విషయం ఏమిటంటే ముస్లింలు దైవప్రవక్త (స) ఆదేశించిన ప్రభోధనలను, జీవన ఆదేశాలను విస్మరిస్తున్నారు. ఆచరణలో క్రియాత్మక పాత్రను త్యజించారు. దైవప్రవక్త (స) ఎంత చక్కటి ఆదేశాలను మనకు అందించారు! వాటిని ఆచరించినపుడే మనం నికార్సయిన ముస్లింలము అవుతాము.

దైవప్రవక్త(స) ఇలా ప్రవచించారు:

మనలోని పెద్దవారిని గౌరవించనివాడు, మన చిన్నారలను ప్రేమించని వాడు మనవారిలోని వాడు కాదు (ముస్నద్ అహ్మద్)

అందుకొరకే పిన్నలు, పెద్దలు తమతమ భాద్యతలను, హక్కులను నెరవేర్చుతూ ప్రవక్త (స) వారి ఆచరణను లోకానికి చాటాలి.

హజ్రత్ ఆయిషా సిద్దీఖా (రజి) కథనం: దైవ ప్రవక్త (స) చెడుపలికేవారు కాదు. ఎవరినీ దూషించే వారుకాదు, బజార్లలో అనవసర కేకలు వేసేవారు కాదు. చెడు తలపెట్టిన వాడిపై ప్రతికారం తీర్చుకునేవారు కాదు అంతేకాదు, ప్రతి వేళ క్షమించేవారు, మన్నించేవారు (ముస్నద్ అహ్మద్).

ఈ అమూల్య గుణగుణాలు, నైతిక విలువలతోనే ఆయన కఠిన విరోధుల హృదయాలను జయించారు. కఠినాతి కఠిన బద్ధ విరోధులు హృదయాలను జయించారు. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

فَمَا حَسَرَ مِنَ اللَّهِ أَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ تَطْلُقُ الْقَلْبَ لَا تَنْفُكُوا مِنْ حَوْلِ
لَا عَفْ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَتَسْأَلْهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (159)

“(ఓ ప్రవక్తా!) అల్లాహ్ దయవల్లనే నీవు వారి యెడల మృదు మనస్కుడ వయ్యావు. ఒకవేళ నువ్వే గనక కర్కశుడవు, కఠిన మనస్కుడవు అయి వుంటే వారంతా నీ దగ్గరి నుంచి వెళ్ళిపోయే వారు. కనుక నువ్వు వారి పట్ల మన్నిం పుల వైఖరిని అవలంబించు, వారి క్షమాపణ కోసం (దైవాన్ని)

వేడుకో. కార్య నిర్వహణలో వారిని సంప్రదిస్తూ ఉండు. ఏదైనా పని గురించి తుది నిర్ణయానికి వచ్చినప్పుడు, అల్లాహ్ పై భారం మోపు. నిశ్చయంగా అల్లాహ్ తనను నమ్ముకున్న వారిని ప్రేమిస్తాడు.”

(అలి ఇమాన్ 3 : 159)

ప్రియసోదరులారా..!

దైవ ప్రవక్త (స) నైతిక విలువలను గుణగుణాలను మనం అలవర్చుకుని ఇతరులకు ఆదర్శప్రాయంగా నిలవాలి. ముస్లింలు పరస్పరం ఒక హృదయం, ఒక దేహంలాంటి వారు గనక ఇలాంటి బృహత్తర నమూనాను ప్రదర్శిస్తే ఈ నాటి ప్రపంచ రూపురేఖలు మరోలా ఉండేవి. నేటి ముస్లింలు దైవప్రవక్త (స) వారి అమూల్యమైన ఆదేశాల ఆచరణను పూర్తిగా విస్మరించారు. పైగా దైవ ప్రవక్త (స) తీసుకువచ్చిన షరీఅత్ కు ఎలాంటి సంబంధమూ లేని, ఆయన ఆదేశించని నవీన కల్పనలను అల్లుకొని ఆచరిస్తున్నారు. స్వచ్ఛమైన ఇస్లాంకు దూరమవుతూ కల్పిత కార్యాలలో మునిగి తేలుతున్నారు. వాటిలోని ఒక కల్పిత కార్యమే ‘మీలాదున్నబీ’ దైవప్రవక్త (స) జన్మదిన వేడుకలు. దానిని స్మరించుకుని కొత్తపుంతలు తొక్కుతున్నారు. ధర్మంలో లేని దురాచారాలను ప్రవేశపెడుతున్నారు.

ఆ సభల్లో సమావేశాల్లో దైవ ప్రవక్త (స) పుట్టిన రోజు గురించి ప్రశంసిస్తారు. ఆయన బాల్యం నాటి తీపిగుర్తులను కొనియాడుతారు.

అంతవరకు జరిగితే బాగానే ఉండేది. కాని వారు ఆ సభలు, సమావేశాలు జరుపుతూ వాటిలో పాల్గొనటానికి దైవ ప్రవక్త (స) ఆత్మ కూడా హజరవుతుందని వారు నమ్ముతారు. అందుకొరకే ఆ సమావేశంలో అందరూ నిలబడి గౌరవవందనాన్ని చాటుతారు. ఇది ఎంతటి అమాయకపు విషయం? దైవ ప్రవక్త (స) శుభప్రదమైన ఆత్మ ఎక్కడ? ఈ సమావేశాలు, సభలు ఎక్కడ? నింగి, నేలకున్నంత వ్యత్యాసం ఉంది.

మీలాద్ సభలు, సమావేశాలు ఎప్పటి నుండి ప్రారంభమయ్యాయి, వాటిలో జరిగే అసమ్మత కార్యాలు ఏమిటి? వీటి గురించి వివరాల కొరకు మౌలానా అబ్దుస్సలామ్ బస్తవీ గారి ఒక వివరణాత్మక సందేశం ఉపయుక్తంగా నేను భావిస్తున్నాను.

దైవప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) వారి ప్రసంగాలు

131

దైవ ప్రవక్త (స) తమ దైవదౌత్యం పొందిన తరువాత 23 సంవత్సరాలు జీవించారు. ఆయన(స) శుభ జీవితంలో ప్రతి ఏటా రబీఉల్ అవ్వల్ వచ్చేది. ప్రతీ రబీఉల్ అవ్వల్లో 12వ తేది కూడా వస్తూనే ఉండేది. కాని ఆయన ఈ సందర్భంగా ఏ సంప్రదాయ సమావేశమూ ఏర్పాటు చేయలేదు. అలా చేయమని ఎవరిని అజ్ఞాపించనూ లేదు. పైగా మరణానికి ముందు ఇలా తాకీదు చేశారు: నా తరువాత ఈ ధర్మంలో ఏ కొత్తపోకడ వచ్చినా దాంతో నాకు ఎలాంటి సంబంధమూ లేదు. ఆ పనిని చేసేవాడు, ఆ పని రెండూ ధిక్కరించబడతాయి. (సహీహ్ బుఖారీ).

ఈ మీలాదు సమావేశాలు సభలు 7వ శతాబ్దం హి.శ. 604 యేట ఆవిర్భవించాయి. పండితులలోని ఒక ముల్లా ఆయిన షేఖ్ అప్రే బిన్ ముహమ్మద్ అనే ఒక అనామక వ్యక్తి దీనిని సృష్టించాడు. అతను హదీసువేత్తలలోని వాడూ కాదు. తత్వవేత్తలలోని వాడూ కాదు. విద్యా నిపుణులలోని వాడు కూడా కాదు. ఇక దానిని సంప్రదాయబద్ధంగా చేసిన చక్రవర్తులలో ఒక చక్రవర్తి అబూ సయీద్ కోక్ బోరీ బిన్ అబుల్ హసన్ అదీ. ముల్కుల్ ముఅజ్జమ్ ముజఫ్ఫరుద్దీన్ అతని బిరుదు. హిజ్రీ శకం 586వ యేట సుల్తాన్ సలాహుద్దీన్ అతన్ని బాల్ నగరానికి గవర్నరుగా నియమించారు. అతని మరణం 630 హిజ్రీలో సంభవించింది.

ఇదంతా దైవ ప్రవక్త (స) తరువాత జరిగిన విషయం. దీనిని ధార్మిక కార్యంగా భావించటం జరుగుతుంది. అందుకే ఇది కొత్తపోకడ (బిద్ఆత్). సుప్రసిద్ధ సహచరులు అనుచరులు, వారి శిష్యులు, సంతానం నుండి కూడా దైవ ప్రవక్త మరణం తరువాత ఇలాంటి సమావేశాలు సభలు జరిపారని ఎక్కడా రుజువులేదు. ఎందుకనీ? ఎందుకంటే ఏటేటా రబీవుల్ అవ్వల్ మాసం రాదేమోనని వారు తలపోసి ఉండాలి. ఒకవేళ ఆ మాసం వచ్చినా 12వ తేదీ రాదేమో! అని వారు అనుకుని ఉండాలి. ఒకవేళ వచ్చినా దైవప్రవక్త (స) పై మనకున్నంత ప్రేమ ఆ మహానుభావులకు లేకపోయి ఉండాలి. లేదా పిసినారితనం మూలంగా ఆ మహానుభావులు మీలాదున్నబీ సంబరాలు జరపలేదనుకోవాలి. లేదా ఈ మీలాద్ పండుగను జరుపుకునే తీరు తెన్నులు బహుశా వారికి తెలియకపోవటంచేత వారు ఈ అదృష్టానికి నోచుకోలేదేమో! లేదా అన్నీ తెలిసి కూడా వారు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా 'మీలాదున్నబీ' ఉత్సవాన్ని బహిష్కరించారేమో! అనుకోవాలి. ఎంత విడ్డూరం!?

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే-మనం అలనాటి ఆ పుణ్యపురుషులను ధర్మావలంబన విషయంలో అసమర్థులుగా భావించి ఈ ఆచారాన్ని ప్రవేశపెట్టామన్న మాట! కడుశోచనీయం కదూ!

భువిలోని అత్యంత శ్రేష్టజీవులైన సహచరులు దైవ ప్రవక్త (స) నోట స్వర్గస్తులుగా వారి వారి జీవితకాలంలోనే ప్రకటింపబడి ప్రపంచ చరిత్రలోనే ప్రేమ, విదేయతకు అర్థం తెలిపిన ఆ ధన్యజీవులు ఈ కార్యం జరపలేదంటే అది ఖచ్చితంగా ధర్మంలో కొత్తపోకడే అవుతుంది. అదే బిద్అత్.

సహాబాల శిష్యులైన తాబయాలు వారి శిష్యులైన తబెతాబయాలు, ప్రసిద్ధిగాంచిన నల్గురు ఇమాములు కూడా గడిచిపోయారు. కాని వారు కూడా ఈ కార్యం చేశారని ఎక్కడా దాఖలాలు లేవు. అంతేగాక వారి రచనలు, ఆదేశాలు కూడా ఈ కార్యాలతో ఖాళీగా పడి ఉన్నాయి. అంటే ఈ పని చేయకూడదని ఆ కాలపు పండితులు, ధర్మవేత్తలందరి మధ్య ఏకాభిప్రాయం ఉండేది. ఏది ఏమైనా నల్గురు పండితుల వద్ద ఈ మీలాద్ సమావేశాలు జరపటం అధర్మం. అందుకొరకు ఇమామ్ అహ్మద్ బసరీ తన పుస్తకం 'ఖాలే మోతమద్'లో ఇలా పేర్కొన్నారు. మీలాద్ సమావేశాలు అనుచితం అన్న విషయంలో నాలుగు వర్గాల పండితుల మధ్య ఏకాభిప్రాయం ఉంది.

ఈ కార్యాలకు సంబంధించిన ఎలాంటి ఆధారాలూ, ఆదేశాలు, ప్రవచనాలు లేవు, కాబట్టి ఈ సంప్రదాయం, సమావేశాలను సుప్రసిద్ధ పండితులు, సత్య ప్రియులు దీనిని బిద్అత్గా పరిగణించారు. నిషేధించారు. కావున ప్రసిద్ధ ధర్మవేత్తల అభిప్రాయాలను తెలుసుకుందాం. షేఖ్ తాజుద్దీన్ ఫాకిహానీ తమ పుస్తకంలో ఇలా పేర్కొన్నారు: ఈ కార్యం బిద్అత్. నవీన కల్పనలు చేసే అసమ్మతి వాదుల రూపకల్పన ఇది. పొట్ట పూజారులు తమ మనోవాంఛల కొరకు దీని పుట్టించారు.

తోహఫతుల్ ఖజాలో ఇలా ఉంది: మీలాద్ సభలు ఏర్పాటు చేయకూడదు. ఎందుకంటే ఇది ధర్మం (దీన్)లో ఓ కల్పిత కార్యం. ప్రతి నవీన కల్పన మార్గభ్రష్టత ప్రతి మార్గభ్రష్టత నరకాగ్నికి తీసుకుపోతుంది.

